

Nu vil jeg spørge: hvis vi erkjende deres Berettigelse til at være med i Styrelsen af denne offentlige Institution, mon derigjennem saa ikke er anerkjendt, at de have Evne og Kald og Ret til at tage Del i Bestyrelsen af Samfundets offentlige Institutioner? Thi jeg vil dog spørge: Hvad Grund skulde der egentlig være til, at Mændene ikke skulde kunne administrere denne Kasse, naar de kunne administrere alle mulige andre offentlige Institutioner, naar de kunne administrere Samfund, Kommuner, Stat? Hvilke Giendommeligheder frembyder da denne Kasse, i Kraft af hvilke man ikke skulde kunne magte den og skulde kalde Kvinder til Hjælp? Jeg siger udtrykkelig: Administration, og jeg beder fremhævet, at vi ingenlunde udelukke Kvindernes Medvirkning til at virke for dette Formaal, og skulde Nogen tvivle derom, vil jeg blot henvise til, hvad den ærede 4de Landssthingsmand for 8de Kreds (Nesjen) fremhævede, at der var Steder, hvor Præsterne ikke vare og ikke ønskede at være med i Bestyrelsen, fordi de mente, at de netop ved at holde sig udenfor Styrelsen bedre kunde virke, end naar de sad i den. Det forekommer mig netop at være et Argument for, at man ikke behøver at være Medlem af Styrelsen for at kunne virke for et godt Formaal, og naar der var brugt stærke Ord om, at man vil udelukke Kvinderne fra Velgjørenhed, dem, der har særligt Hjertelag for de Trængende o. s. v., og det fremstillede som en Uret mod Kvinderne, at de ikke fik Lov til at være med i Administrationen af denne Kasse, saa siger jeg, at det kan jeg ikke være med til; thi jeg er forvisset om, at den Kvinde, der har Hjertelag for de Trængende, vil nok vide at virke for det Formaal, og for saavidt hun finder, at de Fattiges Kasse fyldestgjør det, vil hun ogsaa være i Stand til at virke til Bedste for den uden at behøve at have Udgang til Administrationen. Jeg tror altsaa, at dette Spørgsmaal om Kvindernes Ret i saa Henseende bør ikke tages med. Her er der kun Spørgsmaal om, hvorvidt der er Grund til af Hensyn til de Fattiges Kasser at tage Kvinderne med; men i saa Henseende har jeg ikke hørt noget som helst Argument, der egentlig skulde kunne vise, at Mangelen bestaar i, at man ikke har taget Kvinderne med, og at den vil afhjælpes, naar de komme med i Administrationen. Hvad jeg derimod har hørt, er betydningsfulde Anker mod Ordningen af de Fattiges Kasse, saaledes, at jeg, naar det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) fremhævede, at man skulde organisere den frivillige Fattighjælp paa dette Grundlag, rent ud siger,

at dette Grundlag har saadaune Mangler, som man først maa afhjælpes, inden man gaar videre i Henseende til Organisationer af det frivillige Fattigvæsen paa dette Grundlag. Denne Kasse er en underlig Blanding. Den er for det Første, som det blev fremhævet af den ærede sidste Taler, en kirkelig og en borgerlig; der kommer kirkelige Bidrag ind ved Gudstjenesten, og der kommer ogsaa borgerlige Bidrag. Jeg siger, det er i mine Tanker en stor Mangel; thi denne Sammenblanding kan virke skadeligt, baade for den kirkelige og borgerlige Velgjørenhed. Man kommer i Kirke, man er stemt efter at have hørt Guds Ord og vil gjerne give denne Stemning Luft. Hvis man saa kan vide, at det, der gives, gives i et religiøst Siemed, at Menigheden er den, som raader over det, ja, saa forekommer det mig, at det vil være et Bidrag til at fremkalde den godgjørende Stemning, fremfor naar man siger: Ja, det gaar nu et eller andet Sted hen, hvor veed vi ikke, og hvem det skal anvendes til, veed vi heller ikke. Det, tror jeg, skader den kirkelige Velgjørenhed. Og dernæst er der en anden Sammenblanding, en Sammensætning af offentlig og privat Velgjørenhed, af lobbestemt og frivillig, og navnlig have vi jo hørt, hvorledes i Henshold til Kommunalloven i meget vidt Omfang ogsaa Sogneraadene yde Bidrag til denne Kasse; der kommer saa paa den Maade to kommunale Fattigklasser, hvor imellem der er den væsentlige Forskjel, at naar man modtager Bidrag af den ene, indskrænker det den Paagjældendes borgerlige Rettigheder, og naar man modtager af den anden, gjør det det ikke. Det er for saa vidt en meget vanffelig og betænkkelig Sag. Men i alt Fald er det vist, at naar man siger: trænger de til Penge, kan Kommunen give det, vil det i høi Grad bidrage til, eller i alt Fald kunne medføre, at den private Godgjørenhed og de private Bidrag til denne Kasse derigjennem svæktes. Jeg tror derfor, at skal man i det Hele taget ind paa at reformere denne Kasse, er der andre betydningsfulde Reformers, som det først og fremmest gjælder om at gennemføre, fremfor Spørgsmaalet om at tage Kvinder med i Administrationen. Naar der altsaa ikke her er Spørgsmaal om Kvindernes Berettigelse til at deltage i Styrelsen af de offentlige Anliggender, — hvad jeg altsaa ikke skal udtale mig om, saalænge Spørgsmaalet ikke ligger for — men kun Spørgsmaal om at reformere denne Kasse, saa er den Sag, som dette Forslag omhandler, en Sag, som maaste i en fjern Fremtid kan blive taget op, men Hovedsagen er, at denne Sammenblanding af alle mulige uens-